

3626

ЛІТАРАТУРА і МАСТАЦТВА

ОРГАН МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ І ПРАЦЛЕННЯ САЮЗА ПІСЬМЕНІКАЎ БССР

№ 1 (1068)

Нядзеля, 1 студзеня 1956 года

Цана 40 кап.

НОВАГОДНЯЯ ПРАМОВА Старшыні Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР тав. К. Е. Варашылава

Дарагія таварышы! Дарагія грамадзяне нашай вялікай савецкай Радзімы!

Ад усёй душы віншую вас з надыходзячым Новым годам! Мінуты 1955 год быў багаты выдатнымі падзеямі. Гэта быў год актыўнай і паспяховай барацьбы за ўмацаванне міру. У гэтым годзе савецкі народ дабіўся вялікай працоўнай перамогі — паспяхова і дэмакратычна завяршыў пяты пацігадовы план.

Аглядаючыся на пройдзены ў мінулым годзе шлях, савецкія людзі могуць з годнасцю сказаць: мы ўпорна і добра працавалі, і мірная праца наша прынесла выдатныя вынікі. На неабмежаваных прасторах нашай Радзімы створаны шматлікія фабрыкі і заводы, магутныя гідроэлектрастанцыі, новыя МТС і саўгасы, пабудаваны новыя жыллыя дамы, школы і дзіцячыя ўстановы, дамы культуры і клубы. Узараны і асвоены новыя масівы цалінных зямель. Уся наша народная гаспадарка зрабіла вялікі крок уперад.

Вялікі савецкі народ, агураваны і кіруемы Камуністычнай партыяй, сваёй стэральнай працай робіць нашу Радзіму з кожным годам усё больш магутнай і прыгожай.

Уступамчы ў новы, 1956 год, мы думаем не толькі аб дасягнутым, але таксама аб нявырашаных яшчэ задачах, аб барацьбе за ліквідацыю навуковых недахопаў, аб далейшым развіцці камуністычнага будаўніцтва. Наша славутая Камуністычная партыя заклікае ўсіх савецкіх людзей памнажаць свае намаганні, каб лічыць больш паспяхова развіваць пяккую індустрыю, дабівацца новага насялення росту сацыялістычнай сельскай гаспадаркі, расшыраць вытворчасць працы народнага спажывання, павялічыць прадукцыйнасць працы, яшчэ больш будаваць жылля і культурна-бытавыя ўстановы, забяспечваць далейшы рост дабрабыту нашага народа.

Савецкі Саюз у мінулым годзе з асаблівай сілай правіў слабе як аплот міру ва ўсім свеце; актыўная мірная палітыка Савецкага Саюза адграла важнейшую ролю ў выхрышці прыкладнаў с'халоднай вайны, у змякчэнні міжнароднай напружанасці, у прыкметным ачышчэнні міжнароднай атмасферы ад ваяннай чады.

Такія важныя падзеі, як Жэнеўскі нарада Кіраўнікоў урадаў чатырох вялікіх дзяржаў, Банзюнгская канферэнцыя, дабравольна садзейнічалі ўмацаванню міру, расшырэнню эканамічнага і культурнага супрацоўніцтва паміж народамі. І хоць на наступнай нарадзе міністраў замежных спраў чатырох дзяржаў, з прычыны пазітыўных заходніх дзяржаў, не было дасягнута дагаворнасці, тым не менш дух Жэневы жыве ў

сэрцах народаў. Народы ўсяго свету шара ўсё больш актыўна выступаюць з патрабаваннем спынення гонкі ўзбраенняў, забароны атамнай і вадароднай зброі.

Савецкі ўрад наказаў дастойны прыклад барацьбы за зладжэнне міжнароднага напружання. Савецкі Саюз скарпіў на 640 тысяч чалавек сваю армію, перадаў па прыналежнасці Кітайскай Народнай Рэспубліцы кронсцы і ваенна-марскую базу Порт-Артур, ліквідаваў савецкую ваенна-марскую базу Паркала-Уд, зніў і амаць на 10 мільярдаў рублёў расходы на абарону ў надыходзячым годзе і разам з тым намагаўся павялічыць асігнаванні на жыллёвае будаўніцтва і культурна-сацыяльныя мерапрыемствы.

Наезда таварышаў Булганіна і Хрушчова ў Індыю, Бірму і Афганістан справядліва ацэнена не толькі грамадска-гаспадарчымі краінамі ўсходу, але і ўсім міралюбным людзьмі на зямлі як велізарная перамога ідэй роўнапраўя і дружбы народаў, прычынаў мірнага суіснавання краінаў з рознымі грамадскімі ладам. На гэтых асновах устанавілася і будзе далей умацоўвацца дружба, эканамічнае і культурнае супрацоўніцтва народаў Савецкага Саюза з народамі вялікай Рэспублікі Індыі, Бірмы і Афганістана.

З году ў год усё больш узрастае непарушная брацкая дружба працоўных СССР з народамі вялікай Кітайскай Народнай Рэспублікі і ўсяго лагера сацыялізма і дэмакратыі.

Савецкі народ горада вітае нармалізацыю адносін нашай краіны з брацкімі народамі Югаславіі, якія будуць асновы сацыялізма.

Новы год наша краіна сустракае напярэдадні зямнавалянай пазеі — XX з'езду Камуністычнай партыі Савецкага Саюза. У сувязі з гэтым можна выказаць пэўную ўпэўненасць, што ў надыходзячым годзе наш гераічны народ, будучы камуністам, дабіцца новых, яшчэ большых дасягненняў у гаспадарчым і культурным будаўніцтве.

Дарагія таварышы! Ад імя Цэнтральнага Камітэта Камуністычнай партыі і Савецкага Урада сардэчна віншую ўсіх вас — рабочых, калгаснікаў, інтэлігентных, савецкіх жанчын, нашу выдатную моладзь з Новым годам!

Горада віншую таксама і шлю новагодні добрага пажадання ўсім шчырым прыемляцям міру, усім міралюбным народам.

Няхай надыходзячы год будзе годам яшчэ большага росквіту нашай любімай Радзімы, яшчэ больш трывалата міру і далейшага развіцця міжнароднай напружанасці, годам узрастання дружбы паміж усімі народамі!
З Новым годам, дарагія таварышы і сябры!

Адказы Старшыні Савета Міністраў СССР Н. А. Булганіна на пытанні загадчыка Вашынгтонскага бюро тэлевізійнай і хранікальнай кампаніі „Тэлеў'юс“ Ч. Шага

Пытанне: Ці лічыце Вы, што дух Жэневы, праўдзены на Нардзе Кіраўнікоў урадаў чатырох дзяржаў у ліпені гэтага года, усё яшчэ жывы і будзе працягваць жыць?

Адказ: Гістарычнае значэнне Жэнеўскай нарады Кіраўнікоў урадаў чатырох дзяржаў заключаецца ў тым, што дух супрацоўніцтва і ўзаемаарумення, праўдзены яе ўдзельнікі, стварылі рэальныя магчымасці палітычнага адносін паміж дзяржавамі, стварылі перспектывы забяспечэння ўстойлівага міру паміж народамі.

Народы ўсіх краін хочуць міру і непаўдзяць вайны. Іны — за тое, каб дух Жэневы, а з ім і пазеі на мір і лепшае будучае, раслі і мацнелі.

Імяна таму мы перакананы, што тое, што было зроблена ў Жэневе на Нардзе Кіраўнікоў урадаў СССР, ЗША, Вялікабрытаніі і Францыі, і што ўжо адграла сваю важную ролю ў палітычным міжнароднай абстаноўкі, пахаваць не ўдасца.

Пытанне: Паколькі ідуць на Іжэўскай нарады міністраў замежных спраў зайшла фактычна ў тупік, якая была-б Ваша думка адносна склікання новай нарады Кіраўнікоў чатырох дзяржаў?

Адказ: Хоць, як вядома, на Нардзе міністраў замежных спраў не былі дасягнуты ўгодненыя рашэнні па пытаннях, якія разглядаліся, яна, тым не менш, садзейнічала далейшаму высвятленню пазі-

цыі яе ўдзельнікаў, што павінна аблегчыць вырашэнне гэтых пытанняў у будучым.

Што датычыць новай нарады Кіраўнікоў урадаў чатырох дзяржаў, то такая нарада можа быць плённай, зразумела, калі ўсе яе ўдзельнікі будуць пазыходзіць да разгляду наспешных міжнародных пытанняў з належным улікам інтарсаў усіх зацікаўленых бакоў.

Пытанне: Многія аглядаюць і ЗША і за граніцай прытрымлівальнасці думкі, што атамны тупік з'яўляецца вынікам наўнасці тэрмаядзернай зброі як на ўсходзе, так і ў Захадзе. Якая Ваша думка адносна магчымасці таго, што гэтая странная зброя можа аўтаматычна выключыць жахлівую магчымасць вадароднай вайны?

Адказ: Калі ўсім гаварыць пра «атамны тупік», то ён зусім не з'яўляецца вынікам наўнасці тэрмаядзернай зброі. Той факт, што да гэтага часу яшчэ не дасягнута вырашэнне пытання аб забароне атамнай і тэрмаядзернай зброі, з'яўляецца вынікам нежадання некаторых дзяржаў пазіцыі на забарону атамнай і тэрмаядзернай зброі.

Што датычыць Савецкага Саюза, то ён імяна выступае за скарачэнне ўзбраенняў і ўзброеных сіл, за безумоўную забарону атамнай і тэрмаядзернай зброі і ўстанавленне дайсенага міжнароднага кантролю за ажыццяўленнем адпаведнага рашэння па гэтым пытанню. Прыняцце та-

кого рашэння вызваліла-б народы ад страху перад новай вайной, палючыла-б і цяжарам гонкі ўзбраенняў і дазволіла-б пераключыць усё рэсурсы дзяржаў на мірнае развіццё, на ўдзельны дабрабыт людзей.

Іяравільна сцвярджаць, што паколькі і ўсход і Запад валодаюць вадароднай зброяй, магчымасць тэрмаядзернай вайны аўтаматычна выключыцца. Такія сцвярджэнні на справе зольны ўсёшчыль пазіцыі народаў, якія выступаюць за ліквідацыю пагрозы атамнай вайны.

Вядома, той факт, што ў цяперашніх умовах атамную і вадародную зброю нельга прымяніць беспакарана, аказвае пэўны стрымлівальны ўплыў на тым колы, якія хацелі-б развіваць вайну з выкарыстаннем срэдкаў масавага знішчэння. Імяна а сярэдзі гэтых колаў і распаўсюджанасці небеспэчна сцвярджэнні аб тым, быццам мір можна захаваць шляхам умацавання «атамнай магутнасці» і прадаўжэння гонкі ўзбраенняў.

Імяна, што гонка ўзбраенняў, у тым ліку ў галіне атамнай зброі, не толькі не аслабляе, а, наадварот, умацае пагрозу новай вайны. Таму Савецкі Саюз бачыць выхад з така занага атамнага тупіка не ў прадаўжэнні гонкі ўзбраенняў, а ў новых намаганнях, накіраваных на дасягненне пагаднення аб забароне атамнай зброі і на спыненне гонкі ўзбраенняў.

Пытанне: Імяна, на Вашу думку, перспектывы міру ў надыходзячым годзе?

Мы перакананы, што ў мінулым годзе мы дасягнулі пэўнага пераходу ад гонкі ўзбраенняў да мірнага развіцця. Мы перакананы, што ў мінулым годзе мы дасягнулі пэўнага пераходу ад гонкі ўзбраенняў да мірнага развіцця. Мы перакананы, што ў мінулым годзе мы дасягнулі пэўнага пераходу ад гонкі ўзбраенняў да мірнага развіцця.

ГОД ВЯЛІКІХ ПЕРАМОГ

Калі сіння, у першы дзень Новага года, акінуць позіракам увесь — ад вешкі да вешкі — мінулы год, мы, савецкія людзі, з годнасцю і вялікай радасцю можам сказаць: добрым годам быў для нас п'яцьдзесят пяты, цудоўным годам! Можна зват сказаць, ён быў асаблівым і выдатным для нашай Радзімы, для нашага народа. Выдатным таму, што ён, бадай, як ніводны пасляваенны год прынес савецкаму народу многа радасных перамог, што ён быў багаты на вялікія і радасныя падзеі.

На самай справе, ці-ж не буйнейшай перамогай з'яўляецца тое, што наша прымусовасці з такім поспехам выканалі ўсе вытворчыя планы п'яцьдзесят пятага года, завяршылі года пятай п'яцігодкі.

А сельская гаспадарка? Паслядоўна ажыццяўляючы праграму развіцця, намечаную партыяй і ўрадам, хлебаробы краіны

ў п'яцьдзесят пятым годзе вырасілі брацкай вышэйшай, чым у мінулыя гады. Пазыходзіць прадукцыйнасць жыллагадоўлі, умацавалася тэхнічная база МТС, саўгасаў і калгасаў. На 28 мільярд рублёў павялічыліся за два апошнія гады пасевыя плошчы нашых калгасаў і саўгасаў.

Усё гэта — факты, якія не могуць не выклікаць у савецкага чалавека пачуцця радасці і годнасці за наш працяглы і таленавіты народ, за наш найлепшы і свеце сацыялістычны лад, за мудрасць Камуністычнай партыі і Савецкага Урада. Для нас, савецкіх людзей, зразумела, што сакрат усіх гэтых поспехаў ляжыць у самой прыродзе савецкага ладу, у прыродзе савецкага чалавека.

Яшчэ большым, можна сказаць, гістарычным перамогам у мінулым годзе дабілася наша Радзіма ў палітычных адносінах. Нашы во-

рагі могуць узводзіць на нас любія паклёны, могуць даваць свае, перавярнутыя дагары нагамі, азіркі вынікам нашага года, але і яны не асмелюцца адмаўляць аднаго: у выніку цягата года мужым і смелых пачынаў нашай партыі і Урада ў мінулым годзе невямёрна ўзрос аб'ём і прэстыж Савецкага Саюза ў вачах простых людзей ўсяго свету, ён заваяваў сімпатый мільянаў працоўных у самых далёкіх кутках зямнога шара. Нікія дымавыя шашкі буржуазных дыпламатаў, нікая мана і папелі прадаўжэння буржуазнай прэсы не ў сілах былі затуманіць імяна, паслядоўна і ўсім зразумела савецкіх прапановаў, накіраваных на ўмацаванне міру ва ўсім свеце, на прадухіленне пагрозы новай вайны, умацаванне дружбы паміж народамі.

Дзесяткі год буржуазныя газетчыкі наладзі сваіх чытачоў казкам аб жалезнай заслоні, якая нібыта адгароджвае Савецкі Саюз ад «свабоднага свету» заходніх буржуазных краін і расказвалі несусветныя жахі пра тое, што робіцца за гэтай «заслонай». П'яцьдзесят пяты год назаўсёды пахаваў гэты абшарпанне прапагандысцкае пудзіла нашых ворагаў і загнаў у яго беспаўночную магілу моцны асінавы кол. Тэсачы англічан, французав, амерыканцаў, немцаў, нарэжніаў, фінаў і ваведзі ў мінулым годзе Савецкі Саюз. Прыяжджалі вялікімі калектывамі і ў адзіночку. Прыяжджалі запаранна і без запрашэння. Ехалі ў нашай краіне ў тым парадку, які самі жахалі сабе выбары тымі людзьмі, якімі самі жахаліся.

Дзесяткі год буржуазныя газетчыкі наладзі сваіх чытачоў казкам аб жалезнай заслоні, якая нібыта адгароджвае Савецкі Саюз ад «свабоднага свету» заходніх буржуазных краін і расказвалі несусветныя жахі пра тое, што робіцца за гэтай «заслонай». П'яцьдзесят пяты год назаўсёды пахаваў гэты абшарпанне прапагандысцкае пудзіла нашых ворагаў і загнаў у яго беспаўночную магілу моцны асінавы кол. Тэсачы англічан, французав, амерыканцаў, немцаў, нарэжніаў, фінаў і ваведзі ў мінулым годзе Савецкі Саюз. Прыяжджалі вялікімі калектывамі і ў адзіночку. Прыяжджалі запаранна і без запрашэння. Ехалі ў нашай краіне ў тым парадку, які самі жахалі сабе выбары тымі людзьмі, якімі самі жахаліся.

Дзесяткі год буржуазныя газетчыкі наладзі сваіх чытачоў казкам аб жалезнай заслоні, якая нібыта адгароджвае Савецкі Саюз ад «свабоднага свету» заходніх буржуазных краін і расказвалі несусветныя жахі пра тое, што робіцца за гэтай «заслонай». П'яцьдзесят пяты год назаўсёды пахаваў гэты абшарпанне прапагандысцкае пудзіла нашых ворагаў і загнаў у яго беспаўночную магілу моцны асінавы кол. Тэсачы англічан, французав, амерыканцаў, немцаў, нарэжніаў, фінаў і ваведзі ў мінулым годзе Савецкі Саюз. Прыяжджалі вялікімі калектывамі і ў адзіночку. Прыяжджалі запаранна і без запрашэння. Ехалі ў нашай краіне ў тым парадку, які самі жахалі сабе выбары тымі людзьмі, якімі самі жахаліся.

НОВАГОДНЯЯ ЗАЯВА Старшыні Савета Міністраў СССР Н. А. Булганіна

Франка-англійская радыётакінава кампанія Папа-Маркони зварулася да Старшыні Савета Міністраў СССР Н. А. Булганіна з просьбай зрабіць новагоднюю заяву для перадачы 1 студзеня 1956 года па ўсіх радыёстанцыях свету.

Нижэй публікуецца новагодняя заява Н. А. Булганіна:

«Сардэчна віншую ўсіх нашых слухачоў, дзе-б яны ні знаходзіліся, з Новым годам і жадаю часіа, радасці і поспеху ў жыцці.

Калі зашматць сіння мільёны людзей, якое ў іх самае запаленае жаданне, яны, напэўна, не задумваюцца, адкажуць: мір.

Народы могуць і павінны жыць у міры і дружбе. Яны хочуць міру таму, што ён даць кожнаму чалавеку ўпэўненасць у заўтрашнім дні, вызваліць ад вайнака і непатрэбнага цяжару ўзбраенняў, забеспечыць магчымасць спакойна працаваць і будаваць лепшае жыццё.

Мы — за мірнае суіснаванне дзяржаў з рознымі сацыяльна-палітычнымі сістэмамі таму, што гэта адпавядае затоеным спадзяванням народаў усіх краін.

З гэтымі думкамі мы прымаў ўдзел у Нардзе Кіраўнікоў урадаў у Жэневе, акая мае важнае значэнне для ўзаемаарумення і супрацоўніцтва з матай дасягненню ўгодненых рашэнняў на наспешных міжнародных пытаннях. У правільнасці гэтага шляху мы яшчэ больш пераканаліся ў часе нядаўняй пазеі ў Індыю, Бірму і Афганістан. Наша дружба з гэтымі, а таксама і з іншымі краінамі грунтуецца на вядомых іці прычынах. Гэта — прычыны ўзаемнай павяі тэрытарыяльнай ціласнасці і суверэнітэту, непапад, неўмяшання ва ўнутраныя справы аднаго, роўнасці і ўзаемнай выгоды, мірнага суіснавання.

Па нашаму глыбокаму перакананню, умяшэнне гэтых прычынаў усімі краінамі было-б важным крокам уперад па шляху ўмацавання давер'я паміж дзяржавамі і аслаблення міжнароднай напружанасці.

Мы ведаем, што на гэтым шляху ёнч няма перашкоды і цяжкасцей, але мы шэдра перакананы, што пры наўнасці добрай волі і імкнення да міру з боку ўсіх дзяржаў іх можна ліквідаваць і дамоўіцца на наспешных пытаннях. Мінуты год даў німада прыкладаў гэтага. Будзем-жа працаваць яшчэ больш настойліва і ўпорна над тым, каб 1956 год дастойна прадоўжыў і памножы дасягненні свайго папярэдніка.

Пажадаем-жа, каб Новым год быў годам далейшага аслаблення напружанасці ў міжнародных адносінах, годам умацавання міру ва ўсім свеце.

Мы ведаем, што на гэтым шляху ёнч няма перашкоды і цяжкасцей, але мы шэдра перакананы, што пры наўнасці добрай волі і імкнення да міру з боку ўсіх дзяржаў іх можна ліквідаваць і дамоўіцца на наспешных пытаннях. Мінуты год даў німада прыкладаў гэтага. Будзем-жа працаваць яшчэ больш настойліва і ўпорна над тым, каб 1956 год дастойна прадоўжыў і памножы дасягненні свайго папярэдніка.

Пажадаем-жа, каб Новым год быў годам далейшага аслаблення напружанасці ў міжнародных адносінах, годам умацавання міру ва ўсім свеце.

Мы ведаем, што на гэтым шляху ёнч няма перашкоды і цяжкасцей, але мы шэдра перакананы, што пры наўнасці добрай волі і імкнення да міру з боку ўсіх дзяржаў іх можна ліквідаваць і дамоўіцца на наспешных пытаннях. Мінуты год даў німада прыкладаў гэтага. Будзем-жа працаваць яшчэ больш настойліва і ўпорна над тым, каб 1956 год дастойна прадоўжыў і памножы дасягненні свайго папярэдніка.

Пажадаем-жа, каб Новым год быў годам далейшага аслаблення напружанасці ў міжнародных адносінах, годам умацавання міру ва ўсім свеце.

Мы ведаем, што на гэтым шляху ёнч няма перашкоды і цяжкасцей, але мы шэдра перакананы, што пры наўнасці добрай волі і імкнення да міру з боку ўсіх дзяржаў іх можна ліквідаваць і дамоўіцца на наспешных пытаннях. Мінуты год даў німада прыкладаў гэтага. Будзем-жа працаваць яшчэ больш настойліва і ўпорна над тым, каб 1956 год дастойна прадоўжыў і памножы дасягненні свайго папярэдніка.

Пажадаем-жа, каб Новым год быў годам далейшага аслаблення напружанасці ў міжнародных адносінах, годам умацавання міру ва ўсім свеце.

Адказ: Мінуты год азнаменаваўся сур'ёзнымі поспехамі тых сіл, якія паслядоўна і актыўна выступаюць за змякчэнне міжнароднай напружанасці, за ўмацаванне міру і дружбы паміж народамі. Многім з тых, хто раней сумняваўся ў гэтым, стала цвёрда яна, што ў наш час міжнароднае супрацоўніцтва і давер'я — мэта зусім дасягальная.

Не падлягае сумненню, што калі ўрады ўсіх краін, і ў першую чаргу ўрады вялікіх дзяржаў, улічваючы неадолоную цягу народаў да міру, будуць на справе дабівацца далейшага развіцця міжнароднай напружанасці і ўмацавання давер'я паміж дзяржавамі, то 1956 год стане свецкай новай поспеху ў барацьбе за спыненне «с'халоднай вайны», за змякчэнне міжнароднай напружанасці, за ўстанавленне давер'я паміж дзяржавамі.

Пытанне: Ці хочаце Вы зваруцца з якім-небудзь пасланнем да народаў свету, у прыватнасці, да амерыканскага народа?

Адказ: Я хацеў-бы выкарыстаць гэтую магчымасць, каб перадаць амерыканскаму народу сардэчнае прытанне і найлепшыя новагоднія пажаданні. Гістарычны вопыт паказвае, што народы нашых краін могуць жыць у міры і дружбе. Равіццё і ўмацаванне дружалюбнага ўзаемаарумення паміж Злучанымі Штатамі Амерыкі і Савецкім Саюзам было-б буйным укладам у справу ўмацавання ўсеагульнага міру.

Пытанне: Ці хочаце Вы зваруцца з якім-небудзь пасланнем да народаў свету, у прыватнасці, да амерыканскага народа?

Адказ: Я хацеў-бы выкарыстаць гэтую магчымасць, каб перадаць амерыканскаму народу сардэчнае прытанне і найлепшыя новагоднія пажаданні. Гістарычны вопыт паказвае, што народы нашых краін могуць жыць у міры і дружбе. Равіццё і ўмацаванне дружалюбнага ўзаемаарумення паміж Злучанымі Штатамі Амерыкі і Савецкім Саюзам было-б буйным укладам у справу ўмацавання ўсеагульнага міру.

Пытанне: Ці хочаце Вы зваруцца з якім-небудзь пасланнем да народаў свету, у прыватнасці, да амерыканскага народа?

Адказ: Я хацеў-бы выкарыстаць гэтую магчымасць, каб перадаць амерыканскаму народу сардэчнае прытанне і найлепшыя новагоднія пажаданні. Гістарычны вопыт паказвае, што народы нашых краін могуць жыць у міры і дружбе. Равіццё і ўмацаванне дружалюбнага ўзаемаарумення паміж Злучанымі Штатамі Амерыкі і Савецкім Саюзам было-б буйным укладам у справу ўмацавання ўсеагульнага міру.

Пытанне: Ці хочаце Вы зваруцца з якім-небудзь пасланнем да народаў свету, у прыватнасці, да амерыканскага народа?

Адказ: Я хацеў-бы выкарыстаць гэтую магчымасць, каб перадаць амерыканскаму народу сардэчнае прытанне і найлепшыя новагоднія пажаданні. Гістарычны вопыт паказвае, што народы нашых краін могуць жыць у міры і дружбе. Равіццё і ўмацаванне дружалюбнага ўзаемаарумення паміж Злучанымі Штатамі Амерыкі і Савецкім Саюзам было-б буйным укладам у справу ўмацавання ўсеагульнага міру.

Пытанне: Ці хочаце Вы зваруцца з якім-небудзь пасланнем да народаў свету, у прыватнасці, да амерыканскага народа?

Адказ: Я хацеў-бы выкарыстаць гэтую магчымасць, каб перадаць амерыканскаму народу сардэчнае прытанне і найлепшыя новагоднія пажаданні. Гістарычны вопыт паказвае, што народы нашых краін могуць жыць у міры і дружбе. Равіццё і ўмацаванне дружалюбнага ўзаемаарумення паміж Злучанымі Штатамі Амерыкі і Савецкім Саюзам было-б буйным укладам у справу ўмацавання ўсеагульнага міру.

Пытанне: Ці хочаце Вы зваруцца з якім-небудзь пасланнем да народаў свету, у прыватнасці, да амерыканскага народа?

Адказ: Я хацеў-бы выкарыстаць гэтую магчымасць, каб перадаць амерыканскаму народу сардэчнае прытанне і найлепшыя новагоднія пажаданні. Гістарычны вопыт паказвае, што народы нашых краін могуць жыць у міры і дружбе. Равіццё і ўмацаванне дружалюбнага ўзаемаарумення паміж Злучанымі Штатамі Амерыкі і Савецкім Саюзам было-б буйным укладам у справу ўмацавання ўсеагульнага міру.

Пытанне: Ці хочаце Вы зваруцца з якім-небудзь пасланнем да народаў свету, у прыватнасці, да амерыканскага народа?

Адказ: Я хацеў-бы выкарыстаць гэтую магчымасць, каб перадаць амерыканскаму народу сардэчнае прытанне і найлепшыя новагоднія пажаданні. Гістарычны вопыт паказвае, што народы нашых краін могуць жыць у міры і дружбе. Равіццё і ўмацаванне дружалюбнага ўзаемаарумення паміж Злучанымі Штатамі Амерыкі і Савецкім Саюзам было-б буйным укладам у справу ўмацавання ўсеагульнага міру.

Пытанне: Ці хочаце Вы зваруцца з якім-небудзь пасланнем да народаў свету, у прыватнасці, да амерыканскага народа?

Адказ: Я хацеў-бы выкарыстаць гэтую магчымасць, каб перадаць амерыканскаму народу сардэчнае прытанне і найлепшыя новагоднія пажаданні. Гістарычны вопыт паказвае, што народы нашых краін могуць жыць у міры і дружбе. Равіццё і ўмацаванне дружалюбнага ўзаемаарумення паміж Злучанымі Штатамі Амерыкі і Савецкім Саюзам было-б буйным укладам у

Маладыя таленты САЛІСТ ОПЕРЫ

ДЭБЮТ АРТЫСТЫ

Герман Дымітравіч — другі год працуе ў Беларускай дзяржаўнай оперы і балета. Навука і мастацтва на гэтых неаддільных тэатрах стаяць на канцэртнай эстразе атрымалі прызнанне нашых слухачоў.

Першай опернай партыяй Г. Дымітравіча была партыя старога Фауста ў аднайменнай оперы Гуно. Калі выступленне маладога спевака ў мейсцявай партыі з'явілася нібы прэзэрвай творчых магчымасцей вакаліста, дык стварэнне ім музычна-сцэнічнага вобраза Саргена ў оперы Я. Шчэпаляга «Дзюжына з Палесся» і Ленскага ў оперы Чайкоўскага «Евгеніі Онегіна» паказала наўраўнаважанае адносінаў маладога артыста.

Г. Дымітравіч валодае прыгожым і моцным барытам-драматычным тэнорам арыята-барытам і валодае дэманіацыйна. Вакальнае майстэрства артыста расце ад спектакля да спектакля. Яго спяванне вызначаецца выключнай музычнасцю, эмацыянальнасцю і сардэчнай цеплынёй.

Стварэнне вобраза нашага героя — даволі складаная і цяжкая задача, бо гэты вобраз з'яўляецца ў вобразе і баізі гаданым. А гэты акалічаны абавязвае артыста знаходзіць тэатральны прэцэдэнт, верны і пераканальны фармі для сцэнічнага вобразу героя. У вобразе Саргена Г. Дымітравіч падкрэсліў рысы, тыповыя для ма-

ладага чалавека савецкай эпохі, — сіла і чыстае сумленне і глыбокі патрыятызм.

Значны вакальны і сцэнічны здольнасці маладога артыста далі яму магчымасць стварыць класічны вобраз Ленскага ў сааперацыі і арыгінальны трактоўку. Голас спевака адной з якасцей якага з'яўляецца драматычнасць гучання, пазітыўны сацыялістычны і сентыментальнасці, што становіцца адбіткам на выкананні партыі. Трактоўка вобраза Ленскага, якая характэрна свежымі і яркімі рысамі ў сцэнічных паводзінах і ў музычнай фразіроўцы, асабліва маладога артысту поспех у оперы «Евгеніі Онегіна» ў час аднаго Беларускага мастацтва і літаратуры ў Маскве.

Шкаваць падаецца ў творчым жыцці Г. Дымітравіча з'явілася яго работа над вобразам Князя ў оперы Даргамыжскага «Русалка». Вакальна партыя Князя даволі складаная. Славутая армія, якая перадае глыбокі перажыванні Князя, імятлікі ансамблі ў складаных сцэнічных сітуацыях вымалі ад артыста напружанай працы. Дымітравіч паспяхова апрацаваў гэтым багаццем вакальнай партыі.

Удала апрацаваў Г. Дымітравіч партыю Пінкертона ў оперы Пуччыні «Чыо-Чыо-сан».

Уважэнне слухачоў атрымалі выступленні спевака на канцэртнай эстразе. У выкананні рускіх народных песень, класічных рамансаў і твораў савецкіх кампазітараў артыст уключае шмат цеплыні, неспраўнасці і прывабнасці.

У новым годзе спевак павінен будзе працаваць а яшчэ большым напружаннем, чым да гэтых часоў. У новай оперы А. Багатырова «Надзея Дурава» Г. Дымітравічу даручана партыя Саргена Палонскага. Артыст заканчвае падрыхтоўку ролі Хоаз ў оперы Біза «Кармен» і Валазіра Дубровскага ў аднайменнай оперы Напругіна. У оперы Рымскага-Корсакава «Садко» Г. Дымітравіч выканае галоўную партыю.

А. МАРАЛЕУ, заслужаны артыст БССР.

Марына Шубіна — першая роля Вары ў п'есе К. Сіманавы «Хлопец з нашай вёскі». Экзамінам на сталасць быў дыпломны спектакль «Навіна» Чыжова, дзе будучая артыстка іграла цэнтральную ролю Ніны Зарыччэнай.

У сваім вытоку аб гэтым спектаклі, вышчэным у маскоўскай каміі народнага артыста ССРСР С. Гіпцінава адзначыла: «Ніну Зарыччэна ў «Навіне» іграла Л. Шубіна. Чысты, шчыры, хваляючы вобраз «Навіны» — бесспрэчна ўдала маладой артысткі».

Марына ў «Персональнай справе» А. Штайна (Дзяржаўны рускі тэатр імя М. Горькага, рэжысёр В. Федараў) — першая роля, сыграная артысткай пасля заканчэння інстытута. Гэта незвычайная, незвычайна падлая ў жыцці маладой артысткі, праверка на здольнасць густу, прафесійна-навыкаў, а самае галоўнае — разумення характару юнай героіні-сучаснай.

Вобраз даўжыня-студэнткі медыцынскага інстытута Мар'яны, якой з маленства даводзіцца шмат пакутаваць, быць свядка драматычнага канфлікту паміж мамі і бацькам і з гэтай прычыны заўчасна стаць дарослай, знайшоў у спектаклі прэцэдэнтнае ўвасабленне.

Роля іграцца ў стрыманым манеры і разам з тым свежа і чыста. Ацэньваюцца, што ў неспраўнаважнай яшчэ артысткі

тонкі густ і валежная адукацыя, а сістэма К. С. Станіслаўскага ўспрынята ёй не толькі разумна, але і сэрцамі.

Л. Шубіна — Мар'яна на працягу ўсёй ролі знаходзіцца ў стане душэўнай трыюмфа, глыбокай заклапочанасці і роздуму аб жыцці.

Мар'яна ўспрымае ўсе падзеі ў жыцці дома Хлебнікавых больш востра, чым астатнія члены сям'і. Яна дзіўна шукае адказу на прычыны кожнай з'явы. Асабліва хваляю даўжыню агітым пакалі на прыёмнага бацьку — сумленнага і таленавітага інжынера-паўтара. Яе ўраўнаважанасці і душэўнай пратэст супраць абуральнай іграўма з'яўляюцца лейтэматыям ролі. Гэты пратэст гучыць даволі выразна ўжо ў першай сцэне, дзе медычка Мар'яна, азначаючы анатомію, па сутнасці, толькі механічна «зубрыць» навуковую лашчэніку назваў катэды, а сваім чынам і ўражлівым сэрцам знаходзіцца там, дзе вырашаецца партыям лёс айчыны.

Гэтым лейтэматыям прасякнуты і «калочы» востры дыялог Мар'яны з афіцэрам флота Чарнагабаўмам, калі даўжыня праверка прынятоўнасці і сумленне старога сабра Хлебнікава. Дамытлівае імкненне Мар'яны — Шубінай да глыбокага пазнання псіхалогіі людзей, іх грамадскіх учынкаў і асаблівых паводін ацэньваюцца таксама ў сцэнічнай адукацыі Федэлем і асабліва на ўскладаных шчырных размовах з Хлебнікавым.

Нельга не паверыць у шчырасць яе адносінаў да Хлебнікава, з кім яе родзіць неспакое і сэрца, прыняты пошукі праўды, думкі аб будучыні. Прызнанне прэміяй дакчы ў не выключнай паводзе да айчыны і агідзе да абыхаўкага і дробязнага ў сваіх пачуццях сапраўднага бацькі гучыць у спектаклі як сардэчная размова.

Вобраз Мар'яны стаў удалым пачаткам творчай біяграфіі Л. Шубінай.

М. МІХАЙЛАУ.

На здымках: артыст Г. Дымітравіч у ролі Саргена (опера «Марынка») і артыстка Л. Шубіна ў ролі Мар'яны («Персональная справа»).

Сяброўскія шаржы

Тэкст Алеся ПАНЧАНКА. Малюні З. ПАВЛЮСКАГА

П. БРОУКУ — да заканчэння работы над раманам «Калі завіваюцца ракі»

Калі глядзеш на ўсё шчыра — Навіна, брат, дачка проза. Карпей да працы гадзі. Паперы перастану пуды, І ўсё карціць ано... а можа?..

Хай гэта думка не трыюмчыць. Не бойся творчай небяспекі — Смэйля айвай у прозе рэкі!

А. БАГАТЫРОВА — аўтар оперы «Надзея Дурава»

Твор і творца маладзец... Маладосці той сакрат У валей, што «Надзея» У новым годзе ўбачыць свет.

У Саюзе пісьменнікаў

Гэтым днём прэзідыум Саюза пісьменнікаў БССР зацвердзіў план сваёй работы на новы, 1956 год.

Планам прадаўжана скаліць у студэнтах і лютым агульнае сходы творчых секцый для абмеркавання вынікаў мінулага літаратурнага года. Намечана правесці рад творчых дыскусій. У вярсн мяркуецца склаць пашыраны пленум Праўлення Саюза пісьменнікаў, прысвечаны разгалду твораў, напісаных пасля Трыягга в'язду пісьменнікаў Беларусі.

Прэзідыум стварыў камісію па падрыхтоўцы да 100-годдзя з дня нараджэння вялікага ўкраінскага пісьменніка І. Франка. У склад камісіі ўвайшлі: М. Лынькоў (старшыня), І. Шаракубскі, І. Мележа, К. Губарэвіч і А. Зарышкі.

На гэтым жа пасяджэнні прыняты ў член Саюза пісьменнікаў маладыя паэты Міхась Пенкрат і Браніслаў Спрыняч, празаік Уладзімір Дадзімаў і перакладчык Мікола Татур.

— Калі ласка, калі ласка, Алена Міхайлаўна, А. Анарыяка з вамі Праходзіць, праходзіць далей, не спыняйся каля парог.

— Але Анарыяка не чуў ужо настаўніцкіх слоў. Ён стаў, як укапані, з раздуваў брэнку блуку. Мы ўсе змоўклі, глядзім то адзін на аднаго. А дзядуля моўчкі атрос з кавука снег, нізка пахланіўся і прымаў нас.

— З новым годам! З новым шчасцем! Мы абкружылі дзядулю, завіраем у твар, хочам пазнаць, хто такі, а ён глядзіць нас то аднаго, то другога па галаве і ўсміхаецца ў сябе блуку.

— Прыгожая ў вас ёлка, прыгожая... заўважліва дзядуля, — і пакач шмат нарэзкі. Маладымі А. колькі-ж свецкіх жарыц на ёй? — спытаў ён. Мы заўважліва пераглынулі. — Не ведаеце? Тады палчыце.

— Вучні азілі перад адным замітусціліся вачок ёлка, і перад момант з розных месцаў пачулася: — Дзвясціль пазь, дзвясціль пазь. — Заматаемце, гэты столькі годку мінута ватамай настаўніку. У гэтым кошыку я прынес вам ад яго падарункі: Бярэць, ласуецца і ніколі не забываеце свайго першага настаўніка.

Мы закружылі навакол і толькі шчыра заўважліва, што настаўніка не было ў хаце. — А дзе-ж ён? Дзе? — пыталі мы адзін аднаго. А дзядуля тым часам даў кожнаму з нас маленькі пакучык, нізка пахланіўся ў ахалод, памацаў здарова і бачыць, як мы вачылі і выйшаў за дзверы. З дзвясціль разважалі мы падарункі. Там было па два пернікі і некалькі цукерак-амалотак.

Пра некалькі хвілін увайшоў Ніканор Іванавіч. Мы, як глянулі, адразу адагаладзілі, што настаўнік сам прынесу падарункі.

Гімен ПАНЧАНКА Новагодняе слова

Добра слухаць добрыя намеры. Заўтра гляне — скінуў чалавек: Жынка абывала яго ў кватэры Рымса аседласці навек.

Вось вучоны. Ён вядучы. Толькі Запітацца-б: ты куды ідзеш? Сцебае каторы год без толку Пугаю чытатаў па вядзе.

Расставацца трохі сумнавата З гэтакі слаўным годам, сапраўдм. Ды пара ўжо... Зеленыя з ваты Стрышца над бланкі дзямл.

Залаты народ і стол багаты. І ачынаць мясціны пад нагой... Не хачу псаваць я людзям свята. Ды боюся вельмі аднаго:

Каб у тламе гутарак сяброўскіх, Табу і пахвал пад гучны туш Не праледа ў новым год Ішоўку Гняль былая нейчых дробных душ.

За гадзіну да прамой хвалебных, Покуль не пачаўся страў парад. Уключыць-бы нам такі патрыям, Самы электронны апарат.

Слухаеш, бывала... Супраці пасені Выступае нехта, наддае. Як салодкі тэар той, што песні Неапаптанскія пве.

Вось што, знаўца мод, калі паперу Я псуоу — лупуці мяне і лай. Ды з народам нам іці наперад Не перашкаджай, дарогу дай!

Хамуў, падхланіў і падлі ім Выведзем на чыстую вяду. І з-пад блкі і з сацыялізма Выганіш, як кажуць, на хаду.

Вывадуць ці не калі на свеце — Невядома — гэкі апарат... Хай і ў новым годзе гэтай мяде Слаўчыць верна вастрыў пра.

Вось што, знаўца мод, калі паперу Я псуоу — лупуці мяне і лай. Ды з народам нам іці наперад Не перашкаджай, дарогу дай!

Хамуў, падхланіў і падлі ім Выведзем на чыстую вяду. І з-пад блкі і з сацыялізма Выганіш, як кажуць, на хаду.

Вывадуць ці не калі на свеце — Невядома — гэкі апарат... Хай і ў новым годзе гэтай мяде Слаўчыць верна вастрыў пра.

Вось што, знаўца мод, калі паперу Я псуоу — лупуці мяне і лай. Ды з народам нам іці наперад Не перашкаджай, дарогу дай!

Хамуў, падхланіў і падлі ім Выведзем на чыстую вяду. І з-пад блкі і з сацыялізма Выганіш, як кажуць, на хаду.

Вывадуць ці не калі на свеце — Невядома — гэкі апарат... Хай і ў новым годзе гэтай мяде Слаўчыць верна вастрыў пра.

Вось што, знаўца мод, калі паперу Я псуоу — лупуці мяне і лай. Ды з народам нам іці наперад Не перашкаджай, дарогу дай!

Хамуў, падхланіў і падлі ім Выведзем на чыстую вяду. І з-пад блкі і з сацыялізма Выганіш, як кажуць, на хаду.

Вывадуць ці не калі на свеце — Невядома — гэкі апарат... Хай і ў новым годзе гэтай мяде Слаўчыць верна вастрыў пра.

Вось што, знаўца мод, калі паперу Я псуоу — лупуці мяне і лай. Ды з народам нам іці наперад Не перашкаджай, дарогу дай!

Хамуў, падхланіў і падлі ім Выведзем на чыстую вяду. І з-пад блкі і з сацыялізма Выганіш, як кажуць, на хаду.

Вывадуць ці не калі на свеце — Невядома — гэкі апарат... Хай і ў новым годзе гэтай мяде Слаўчыць верна вастрыў пра.

Вось што, знаўца мод, калі паперу Я псуоу — лупуці мяне і лай. Ды з народам нам іці наперад Не перашкаджай, дарогу дай!

Хамуў, падхланіў і падлі ім Выведзем на чыстую вяду. І з-пад блкі і з сацыялізма Выганіш, як кажуць, на хаду.

Вывадуць ці не калі на свеце — Невядома — гэкі апарат... Хай і ў новым годзе гэтай мяде Слаўчыць верна вастрыў пра.

Вось што, знаўца мод, калі паперу Я псуоу — лупуці мяне і лай. Ды з народам нам іці наперад Не перашкаджай, дарогу дай!

Хамуў, падхланіў і падлі ім Выведзем на чыстую вяду. І з-пад блкі і з сацыялізма Выганіш, як кажуць, на хаду.

Вывадуць ці не калі на свеце — Невядома — гэкі апарат... Хай і ў новым годзе гэтай мяде Слаўчыць верна вастрыў пра.

Вось што, знаўца мод, калі паперу Я псуоу — лупуці мяне і лай. Ды з народам нам іці наперад Не перашкаджай, дарогу дай!

Хамуў, падхланіў і падлі ім Выведзем на чыстую вяду. І з-пад блкі і з сацыялізма Выганіш, як кажуць, на хаду.

Вывадуць ці не калі на свеце — Невядома — гэкі апарат... Хай і ў новым годзе гэтай мяде Слаўчыць верна вастрыў пра.

Добра слухаць добрыя намеры. Заўтра гляне — скінуў чалавек: Жынка абывала яго ў кватэры Рымса аседласці навек.

Вось вучоны. Ён вядучы. Толькі Запітацца-б: ты куды ідзеш? Сцебае каторы год без толку Пугаю чытатаў па вядзе.

Расставацца трохі сумнавата З гэтакі слаўным годам, сапраўдм. Ды пара ўжо... Зеленыя з ваты Стрышца над бланкі дзямл.

Залаты народ і стол багаты. І ачынаць мясціны пад нагой... Не хачу псаваць я людзям свята. Ды боюся вельмі аднаго:

Каб у тламе гутарак сяброўскіх, Табу і пахвал пад гучны туш Не праледа ў новым год Ішоўку Гняль былая нейчых дробных душ.

За гадзіну да прамой хвалебных, Покуль не пачаўся страў парад. Уключыць-бы нам такі патрыям, Самы электронны апарат.

Слухаеш, бывала... Супраці пасені Выступае нехта, наддае. Як салодкі тэар той, што песні Неапаптанскія пве.

Вось што, знаўца мод, калі паперу Я псуоу — лупуці мяне і лай. Ды з народам нам іці наперад Не перашкаджай, дарогу дай!

Хамуў, падхланіў і падлі ім Выведзем на чыстую вяду. І з-пад блкі і з сацыялізма Выганіш, як кажуць, на хаду.

Вывадуць ці не калі на свеце — Невядома — гэкі апарат... Хай і ў новым годзе гэтай мяде Слаўчыць верна вастрыў пра.

Вось што, знаўца мод, калі паперу Я псуоу — лупуці мяне і лай. Ды з народам нам іці наперад Не перашкаджай, дарогу дай!

Хамуў, падхланіў і падлі ім Выведзем на чыстую вяду. І з-пад блкі і з сацыялізма Выганіш, як кажуць, на хаду.

Вывадуць ці не калі на свеце — Невядома — гэкі апарат... Хай і ў новым годзе гэтай мяде Слаўчыць верна вастрыў пра.

Вось што, знаўца мод, калі паперу Я псуоу — лупуці мяне і лай. Ды з народам нам іці наперад Не перашкаджай, дарогу дай!

Хамуў, падхланіў і падлі ім Выведзем на чыстую вяду. І з-пад блкі і з сацыялізма Выганіш, як кажуць, на хаду.

Вывадуць ці не калі на свеце — Невядома — гэкі апарат... Хай і ў новым годзе гэтай мяде Слаўчыць верна вастрыў пра.

Вось што, знаўца мод, калі паперу Я псуоу — лупуці мяне і лай. Ды з народам нам іці наперад Не перашкаджай, дарогу дай!

Хамуў, падхланіў і падлі ім Выведзем на чыстую вяду. І з-пад блкі і з сацыялізма Выганіш, як кажуць, на хаду.

Вывадуць ці не калі на свеце — Невядома — гэкі апарат... Хай і ў новым годзе гэтай мяде Слаўчыць верна вастрыў пра.

Вось што, знаўца мод, калі паперу Я псуоу — лупуці мяне і лай. Ды з народам нам іці наперад Не перашкаджай, дарогу дай!

Хамуў, падхланіў і падлі ім Выведзем на чыстую вяду. І з-пад блкі і з сацыялізма Выганіш, як кажуць, на хаду.

Вывадуць ці не калі на свеце — Невядома — гэкі апарат... Хай і ў новым годзе гэтай мяде Слаўчыць верна вастрыў пра.

Вось што, знаўца мод, калі паперу Я псуоу — лупуці мяне і лай. Ды з народам нам іці наперад Не перашкаджай, дарогу дай!

Хамуў, падхланіў і падлі ім Выведзем на чыстую вяду. І з-пад блкі і з сацыялізма Выганіш, як кажуць, на хаду.

Вывадуць ці не калі на свеце — Невядома — гэкі апарат... Хай і ў новым годзе гэтай мяде Слаўчыць верна вастрыў пра.

Вось што, знаўца мод, калі паперу Я псуоу — лупуці мяне і лай. Ды з народам нам іці наперад Не перашкаджай, дарогу дай!

Хамуў, падхланіў і падлі ім Выведзем на чыстую вяду. І з-пад блкі і з сацыялізма Выганіш, як кажуць, на хаду.

Вывадуць ці не калі на свеце — Невядома — гэкі апарат... Хай і ў новым годзе гэтай мяде Слаўчыць верна вастрыў пра.

Вось што, знаўца мод, калі паперу Я псуоу — лупуці мяне і лай. Ды з народам нам іці наперад Не перашкаджай, дарогу дай!

Хамуў, падхланіў і падлі ім Выведзем на чыстую вяду. І з-пад блкі і з сацыялізма Выганіш, як кажуць, на хаду.

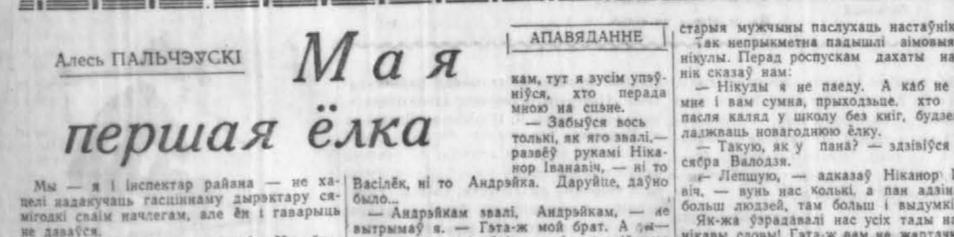
Вывадуць ці не калі на свеце — Невядома — гэкі апарат... Хай і ў новым годзе гэтай мяде Слаўчыць верна вастрыў пра.

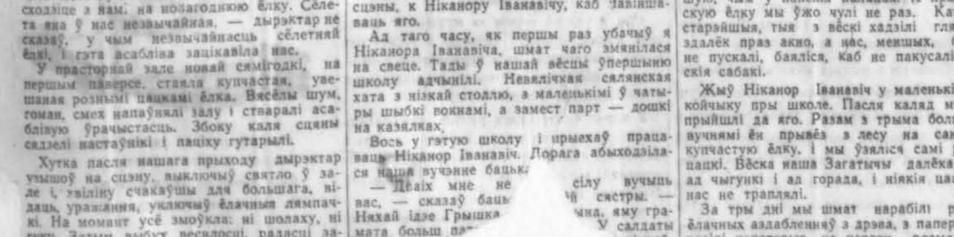
У тэатрах рэспублікі паказаны новыя спектаклі.

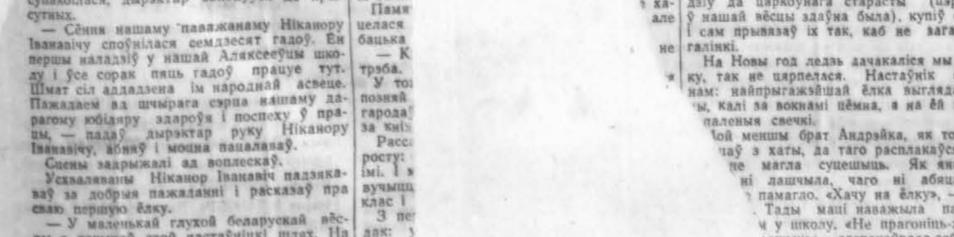
Дзеці сталіны гэтым днём сядзілі ў оперы «Марынка» Р. Пукста, (па лібрэта Эліз Агіяшэў).

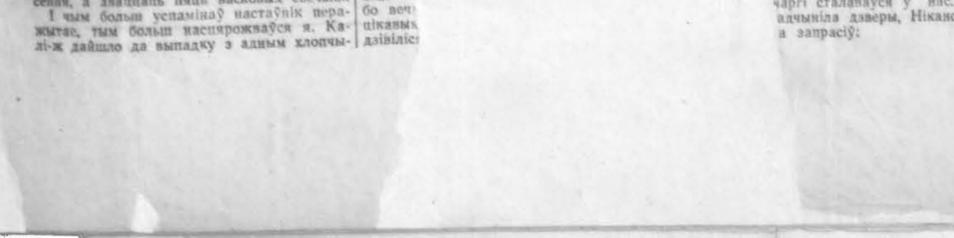
Новы спектакль «У ціхім завулку» А. Маўзова (рэжысёр Л. Рахленка, мастацкі афарміленне Л. Файнберг) афармілі тэатр імя Яні Купалы.

У Беларускай дзяржаўнай оперы і балета паказаны новыя спектаклі.

У тэатрах рэспублікі паказаны новыя спектаклі.

У тэатрах рэспублікі паказаны новыя спектаклі.

зоеўскай па матых рамана Д. Граніна «Шукальнікі».

На здымках: злева — сцэна з оперы «Марынка», справа — сцэна са спектакля «У ціхім завулку» у ролі Лени — артыстка Л. Драздова, у ролі Анарыя — артыст В. Уладзімірскі; унізе — сцэна са спектакля «Андрэй Лабанаў» у ролі Лабанава — артыст Ф. Шмакаў, у ролі Барысава — артыст А. Трус.

Фото І. Салавейчыка і М. Мінковіча.

Алеся ПАЛЬЧУСКИ Мая першая ёлка

Мы — я і інспектар райана — не хачелі аздавацца гэцінаму дырэктару сямігодкі сьмэй нацлегам, але ён і гаварыць не даваўся.

— Куды вам панама ехаш? Нацуціце. Кони адлучыць пасля такой дарогі, а вы скаліце з нам, на возагодзімо блуку. Салета яна ў нас незвычайна селетная ёлка, і гэты вобраз зацікавіла нас.

У прасторнай зале новай сямігодкі, на першым паверсе, стаяла кувалета, у якой стаяла розніца панашка ёлка. Вяселым шум, гоман, смех напайвалі залу і стваралі асабліва ўрачыстасці. Збоку каля сцяны сядзелі настаўнікі і паніку гутарылі.

Хутка пасля нашага прыходу дырэктар ушоў на сцэну, выключыў святло ў зале і «валіну» сцякаўшы для большага, відэль, уражання, уключыў елечныя лампачкі. На момант усё змоўкла: ні школяры, ні гукі. Затым вымоў вяселікі, радасці захапіў вучыць. А як трэшыць усё ўдзельна, супакоўлася, дырэктар звярнуўся да прысутных.

— Сёння нашаму павялічанаму Ніканору Іванавічу споўнілася сем

Незвычайнае здарэнне

У апошні дзень старога года Здарылася незвычайная прыгода: У лесе быў заўважан чалавек. Чалавек Яліну Сек.

Тайкі, эпіграмы, пароды

Тэкст братоў Лаўрэна, Пархвена і Яўмена БАБРОВІЧАЎ. Малюнкі Валянціна ЦІХАНОВІЧА.

Тодар і Сідар

Вышэй маста бератгі рэчкі крутыя і высокія. Тодар, крыху любуючыся самім сабою і сваім умением расказаць, убачыў з гэтых высокіх бератоў маладога настаўніка Галю і аслупнелеў ад здзіўлення.

Галю, уся ружова я ад ружовага спартыўнага касцюма, стаяла на лыжах ніжэй маста, дзе бератгі былі не крутыя і не высокія. На Гомельшчыне яны называюцца нізкімі, балошчымі. Тодар кінуў любаванца самім сабою і пачаў любаванца Галю. Галю была не тое, што Саша. А Сашаю нельга было любаванца, бо яна не апаздывала, як Галю, увагай слухачоў. Хопі Саша і чакала Тодара шэсць год, але ёй далёка да Галі. Галі! Яна адным узмахам баксёрскай палчаткі абвадзіла ў настаўніцкай фізікаўніцкай школе (яна наслала ў зیمовы час футра). А прастая Саша нікога не збівала з ног і не наслала футра, ніколі, прауючы на полі, не рабіла сабе майфору.

Тодар усё яшчэ любуючыся Галю з крутога і высокага берату, ужо хацеў ёй крыкнуць на нізкі і невысокі берат нешта цікавае і арыгінальнае, як поруч яго апынуўся старыняна калгаса «Долы» Сідар Салавейкін.

— Ты чаго тут стаіш, певень фанабэрысты? — не арыгінальна і неікава загаларыў да Тодара Сідар Салавейкін. — Хіба ты не чуў, што пра цябе кажа сакратар партыйнай арганізацыі і загадчык урачэбнага пункта Марынін, ён жа бацька Галі Марынінай? «Мала людзей падняць, запаліць, трэба пасля гэтага іх правільна, умела весці, разумна кіраваць імі». Чуў? А ты раней іх вядзеш, а потым падмажэш і запальваеш!

— Ты мне не ўказвай! — цікава і арыгінальна павісьці голас Тодар. У гэтую хвіліну ён, любуючыся самім сабою, аусі арыгінальна падумаў пра Сашу: «Пастарэла... У такім адзенні яна на звычайную высокую бабу падобна. Калі яшчэ тая вясна, а яна ўжо гной рыхтуе... Упарта. Трэба некаж узаць, апатызаваць Сашу...»

Не звязваючы на прысутнасць разумнага і вальвога старыні «Долы», Тодар, стаячы на крутым і высокім беразе, пачаў апатызаваць Сашу. І вочы ў Сашу адразу зрабіліся вялікія і мяккія, нібы зацягнуты блакітнай смугой. Яны заварылі яго. Яе вусны зрабіліся ружовыя, прыпухлыя, крыху рудаватыя валасы — прыгожымі. Усё ў ёй было прыгожае і моднае. Нават шывёвая крэпшынавая сукенка, нават гнуткі стан. Гэты стан нагадаў рабіну перад акном бацькавай хаты...

Апатызаваная, як у пісьменніку, Саша ўжо нагадвала не Сашу, а Галю, якая, напружаны брыямі, прамовіла:

— Вось вы які! Тодар устрапінуўся.

— Даводзіце запытацца — які?

— Прыгожы.

— Галіка! — забыўшыся на апатызаваную Сашу, яшчэ майней крыкнуў Тодар.

На высокім і крутым беразе з'явілася маці Галіны. Яна пляснула далонямі і падала і ў расчэпі!

— Правалілася!

Тодар тады ў шаленстве павярнуўся да Сідара Салавейкіна. Вочы яго гарэл цікавым і арыгінальным агнём.

— Гэта ты вінаваты... Вы ўсе разумнікі тут... Прарокі дамашочанья.

І ўжо не любуючыся самім сабою, Тодар абмінуў Сідара. Арыгінальна ўпэўнены, што Галю правалілася ў Голае балота навекі, а не часова, паехаў вучыцца ў Мінск...

Класічныя прыкметы

Адчуў і я сваю ўжо сталасць, Аброс, як кажучы, бародай. Рымую з маладосцю старасць. Сябе — са славай, крытыку — з ласой. Паэзію — з няўлоўнаю сіняй, Літфонд — з невычарпальнаю крыніцай.

А гэта ўжо надзейныя прыкметы, Што хутка выйду я ў вядучыя паэты.

Тэкставік-масавік

Гоп, гоп, тра-та-та, Жыць на свеце любата!

П. Бондараў: «Песня Дзед-Мароза». Першае выданне: «Піонер Беларусі», снежань 1954 г. Другое выданне: «Работніца і сяляк», снежань 1955 г.

Новых слоў я не шукаю, Да гатовых прымык. Кажучы, таленту не маю. Ну, дык што? Я — тэкставік.

Добра ўсе прыёмы знаю, У мяне ёсць вопыт свой. Не складаю — прыкладаю, Дзе: «эй-эй!», дзе: «ай!», дзе: «ой!»

Сустрэкам, скажам, май — Я спываю: ай-й-й! Навыходзіць Новы год — Я ў прыскокі: гоп-гоп-гоп!

І прысеці не паспеў, Як ужо гатоў прыпеў:

Прыпеў: Эх, на Новы год — гоп-гоп! Я ўсяго вам натаўку: 2 разы

Новых тэкстаў, Падтэкставак, Прыстасовак, Падтасовак... 10 разоў

Натаўку, Навалаку, Любата Тэкставіку! 100 разоў, а можна і бясконца

Упартвы дзед

Слаўна спявае Мальвіна! Пацімнелі ўжо і пачалі злівацца ў сіняе абрысы драў, але яе голас усё яшчэ вылучаўся з дзсятка іншых галасоў.

Срабрысты, як звод рудыка ў красавіцкі вечар, гэты голас і ўзрушыў сына бакеншычка дэмабілізаванага Талімона Мяхіша.

— Што гэта? — напружана натапырыўшы вусны, запытаўся ў дзеда Яўтуха Талімон.

— Як што? — здзіўніўся дзед Яўтух, які толькі што скончыў рассяваць мінерал пад бульбу. — Ды тут справа ясна: Мальвіна! Накшталт уучыц-любіміш яна мне...

Дзед Яўтух задалена перакінуў сьвіню з правага пляча на левае і аўтарытэтна заявіў:

— Нічога, брат, у цябе з ёю не атрымаецца. Яна такі мінерал, што ніякімі баянамі яе не пакупіш. Нашто наш старшыня настолькі чалавек і то ніяк не можа яе ўшхамірыць. А ты...

Тут дзед Яўтух, незадоволена перакінуўшы мінеральную сьвіню з левага пляча на правае, таямніча змоўк.

— Што ж? Калека хіба?

Дзед Яўтух спачувальна паглядзеў на Талімона.

— Іменна! Мая Мальвіна табе, брат, не пара.

— Не пара?

— Іменна, — паўтарыў дзед Яўтух, дастаючы з кішні баяніку, ад якой успыхнуў жоўты агеньчык. Агеньчык асвятліў яго маршчыністы твар з добрымі шэрымі вачыма і акуратнай балёсай бародай, разладжанай на дзве палавіны. Аднак, пацягнуўшы разам са сваім папрусом, дзед Яўтух запытаўся строга:

— Чаму ты на працу не выходзіш?

— Дык жа я толькі тры дні як дэмабілізаваўся! Ды і нага яшчэ не спраўна пасля ранення...

— Усёроўна! — закрываў дзед Яўтух. — Ты павінен быў яшчэ ў эшалоне прыпісацца да калгаснай будаўнічай брыгады. Тут, брат, такі мінерал, што дзяўчаты цяпер не тое, як было да вайны. Калі тры дні ты не выйшаў на працу, дык і каханню канец. Канец рамана, як кажа наш рахункавод. А калі так, дык не ты, а яна паядзе ў канцы гэтага рамана на вучобу! Чую?

Запісваючыся хуценька ў будаўнічую брыгаду, Талімон Мяхіш адказаў вясёлым голасам:

— Чую, дзед Яўтух, чую!

— Яна, Мальвіна! — прыслухоўваючыся, урачыста прамовіў дзед Яўтух. — Баць, як заліваецца.

— Дзяўчына што трэба, нічога не скажаш, — абаяўлены аб вусак, гледзіўся рахункавод, высокі, крыху нягэрабны чалавек сярэдніх гадоў.

Сын бакеншычка Талімон Мяхіш ужо не спытаў ні таго, ні другога. Ён спытаўся, кінуўшы баян вобземлю, у калгасную будаўнічую брыгаду. Мальвіна ехала вучыцца ў Мінск.

Аб тыповасці і прыныповасці

Пісьменнік напісаў апавяданне Пад назваю: «Май каханне».

— Як геніяльна, Міла, Тонка!

Так ашаніла Твор Пісьменнікава жонка.

Падрос Наш аўтар Лець не да нябёс...

У часопіс Рукіпіс Прыміс.

За стол службовы сёў — І раттам аб'ектыўна На твор крытычным вокам паглядзеў:

— Бездапаможна! — Прымітыўна! — Пародыя на жывых людзей!

І напісаў На рукіпісу Так:

«Брак. Тут ні пацуюць, ні каханьня, Ніводзін не раскрыт характар...»

У разакціўны кош укінута апавяданне, Хоць напісаў яго... Рэдактар.

Тыпом гэта факт? Тыпом... Рэдактар прыныповы? Прыныповы.

А што яшчэ вам трэба? Ах, мараль!

З маралю У нас няўзвасчка, На жаль.

Бо ж-ж і сам Часопіс чытаю: І шчыра вам скажу: Так не бывае!

Загадка

Не сее ў прозе, у паэзіі не жне. Не дбае аб крытычным умалюсе, А ўсё на сходах, на нарадах спіну гне, На непасраднай на сваёй рабоце.

І як нам улавіць Тых дум высокіх ніц, Калі ён і ў прэсідэмаў спіць?

Паэт на седале

На поўдзятку даўніх вершаў Сядзіць у рашае паэт. Якія замеслы ён вершыць? На жаль, не ведае сусвет.

А ён за годам годм лічыць, У ціхім закуце сваім, Закрываў творчае аблічча Падшыўкамі газеты «ЛіМ»

Галоўны рэдактар Васіль ВІТНА. Рэдакцыйная калегія: Зюлі АЗГУР, Дзмітрый АРЛОУ, Уладзімір АЛОУНІКАУ, Аляксей БАЧЫЛА (намеснік галоўнага рэдактара), Васіль БУРНОСАУ, Настасья ГУБАРЭВІЧ, Ірына ЖДАНОВІЧ, Павел НАВАЛЕУ, Барыс ПАРНОУСКІ.

Том, што вымураваў дом

Хай у прозе і не з'ява, У Літфондзе я вядом, Вось сабраў свае заявы, Атрымаўся важкі том, —

З літары вялікай Том, Ён мне вымураваў дом, Ён даваў камандзіроўкі Мне для творчых нарыхтоўкі

Цягам, Валіны, Арматуры.

... Так я рос У літаратуры.

Газетна-балетны матылёк

Скокам-бокам у балете, Дробным макам — у газеце, — Так з гадзочка У гадок, Так з радочка У радок Пырхае Наш матылёк.

«Вялікае шчасце, што ёсць на зямлі песня!»

Гэта словы з п'есмы радыёслухачоў вёскі Бегачы Бераснянскага раёна Чэрнігаўскай вобласці тт. Прышчыпы, Каржавай, Данілаў і Прыходзькі.

Такіх п'есам у адрас музычнай рэдакцыі Беларускага радыё паступае вельмі многа. Пішуць працаўнікі соўгасаў і калгасаў рэспублікі, рабочыя, студэнты, чыгуначнікі. Часта прыходзяць нам водгукі ад радыёслухачоў брацкіх рэспублік. Вельмі знамянальна, што ў Украінскай ССР і рэспубліцы Прыбалтыкі — нашых суседзяў — паступае амаль адна трэць усіх п'есам.

Каб задаволіць шматлігія запатрабаванні слухачоў, музычная рэдакцыя Беларускага радыё арганізоўвае кожную нядзелю «Канцэрт на заяўках радыёслухачоў», на пятніцах — «Канцэрт па заяўках работнікаў сельскай гаспадаркі». У дапамогу мастацкай самадзейнасці наладжваюцца перадачы «Зпамініце п'есю» і «Развучаеце п'есу», у якіх папулярныя творы беларускіх кампазітараў. Новая форма канцэрта «Любімыя п'есы» выклікае асабліва цікавасць у радыёслухачоў краіны. Вось п'есма маракі Балтыйскага флоту, які слухалі наш канцэрт «Любімыя п'есы», закладчыцыся ў плаванні. Думкі экіпажа карабля выказаў старшы матрос таварыш Кулякаў:

«Перад намі мора... Хвалі зносла нялятаюць і з плёскатам разбіваюцца аб борт карабля. Злаецца, што вякол толькі злучы водны прастор... І як прыемна, калі шум

марскіх хваль прарэзваюць задушэўныя гукі любімай п'есні!»

Мы ганарымся сваім народам, у якога так многа цудоўных п'есам!»

П'есамі, якія прыходзяць на імя музычнай рэдакцыі, сведчаць аб зацікаўленасці слухачоў да перадач нашага радыё.

Вядома, што беларуская народная п'есня заўсёды вызначалася сваёй шчырасцю, цеплынёй і задушэўнасцю. Многа непасрэднасці ў выкананні народных п'есам існаў калектывы мастацкай самадзейнасці. Таму і не дзіва, што вялікую цікавасць праяўляюць народы брацкіх рэспублік да выступленняў нашай мастацкай самадзейнасці. Вось што піша аб гэтым старшы выкладчык Літоўскага дзяржаўнага ўніверсітэта Дайбасас: «Я часта настрайваю свой радыё-прыёмнік на Мінск і з задавальненнем слухаю вашы канцэрты».

Сёння раніной быў вельмі цікавы канцэрт. Нельга не сказаць аб тым вялікім уражанні, якое аказала на мяне выступленне мастацкай самадзейнасці Гомельшчыны, асабліва калектыву чыгуначнікаў Палаца культуры імя Леніна і хору села Азерчына пад кіраўніцтвам Ляліцкай. Цудоўнае выкананне!»

Дзякуючы сістэматычным выступленням на радыё стаў шырока вядомы далёка за межамі нашай рэспублікі Беларуска дзяржаўны народны хор пад кіраўніцтвам Г. Цітовіча.

«Сёння мы, як і многія савецкія людзі, слухалі па радыё выступленне Беларускага дзяржаўнага народнага хору. — Піша радыёслухач з горада Пяцігорска т. Шувалаў. — Ад душы ўдзячны работнікам Беларускага радыё за выдатны канцэрт на вяселлі і на якасці перадачы».

Часта можна пачуць па радыё выступленні Дзяржаўнай харавой капелы. Яе рэпертуар добра ведаюць нашы слухачы.

С. Ілюкевіч з соўгаса «Балтыя» Калінінградскай вобласці праслала п'есму наступнага зместу: «З вялікім задавальненнем я слухаю па радыё выступленні Беларускай дзяржаўнай харавой капелы. Слухачы Беларускай народнай п'есы, я заўсёды сама падпяваю іх выканаўцам. Любімай маёй п'есняй з'яўляецца «Зорка Венера», мелодыю і словы якой я засвоіла толькі па радыёперадачах з Мінска».

Многа п'есам паступае і ад маладых патрыятаў, якія паехалі на асаенне паліны і абложныя зямель. Мехаізіатары з Кустанайскай вобласці тт. Хахенці і Чычын напісалі нам, што яны з радасцю слухаюць канцэрты, у якіх выступае Беларуска дзяржаўны народны аркестр.

Вялікую ролю ў прапагандзе нашых адрагала дэкада бел мастацтва і літаратуры ў Маскві лікія выступленні калектываў на